

KALVÍNSKE HLASY



ÚRADNÝ ORGÁN

REFORMOVANEJ KREŠŤANSKEJ CIRKVI NA SLOVENSKU

Ročník LXXXIX.

Číslo 3.

Komárno, marec 2018

Cena 30 centov

ECCE HOMO!

„Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Ním vzniklo všetko a bez neho nevzniklo nič z toho, čo jestvuje“ (Jn 1,1–3). Takže Ježiš bol prítomný už na začiatku, On je Stvoriteľom, predsa však mnohí pochybujú o Božej existencii. „Lebo všetky Božie prisľúbenia, kolkokoľvek ich je, v ňom sú »áno«“ (2Kor 1,20a). Ľudia aj napriek tomu pochybujú o Ňom, či je jedno s Bohom: Je Bohom aj človekom zároveň?

Biblia od začiatku do konca obsahuje Božie Slovo, ktoré je pravdivé, a Jeho Slová sa nikdy nepominú, kým sa nesplnia. „Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nepominú“ (Lk 21,33). Ježiš je láska, život, dokonalosť, jediná cesta a jediné riešenie. On je Zákon. Bez Neho niet odpustenia hriechov, On prišiel preto, aby zákon naplnil a vykúpil ľudstvo spod kliatby zákona.

Ale človek túžil po moci. Boh pre človeka stvoril predivný svet. Urobil ho pánom nad všetkým. „Nech ľudia vládnu nad morskými rybami, nebeským vtáctvom, dobytkom, nad celou zemou a nad všetkými plazmi, čo sa hýbu po zemi“ (1Mojz 1,26b). Keďže človek sa neuspokojil s právom vládcu, chcel viac. Odkedy svet svetom stojí, človek si želá vládnúť. Preto sa vyrábajú zbrane, preto sú vojny, preto skúmajú nebeské telesá, či na nich prebieha život. Boh nedovoľuje človeku odhaliť všetky Jeho tajomstvá. Nesmierne množstvo peňazí, ktoré sa venujú na výskum vesmíru, by bolo možné využiť aj ináč...

Človek, túžiaci po moci, chce všetko ovládať. Nielen prírodu, svet zvierat a rastlín, ale chce vládnuť aj životom a smrťou. Rozhodne o tom, kto sa môže narodiť, a kto nie (abortus), a aj o tom, kto má koľko žiť (eutanázia). Na každej úrovni sa hrá na Boha. Hoci Pán Boh všetko dokonale zariadil a všetkému určil primeraný čas (Kaz 3,1). Určil, aby Jeho Duch nezostal navždy v človeku, nech jeho život trvá 70-80 rokov. Neexistuje putovanie duší či reinkarnácia. Nemali sme pred-

chádzajúci život a naša duša neprechádza ani do jedného zvierata, keďže zvieratá nemajú dušu, iba pudy. Duša je nesmrteľná a má svoje určené miesto, po smrti neputuje. Mnohokrát počujem, že 80-ročných ľudí ich blízki držia na dýchacích prístrojoch, lebo ich nechcú pustiť. Je to skutočne láska? Ak niekoho úprimne milujeme, neprajeme si, aby trpel kvôli nám a prijmem Božiu vôľu, podľa ktorej mu bolo toľko dopriate, a ďalej niet, hoci je táto skutočnosť aj bolestivá. Mnohokrát je ťažké pozeráť sa na utrpenie našich blízkych, ale apoštol Jakub nás nabáda, aby sme sa modlili, lebo Boh má moc zmieriť a skrátiť čas utrpenia, eutanázia nie je potrebná.

Nevieme, čo a prečo dopúšťa Boh, ale so všetkým má svoje cieľ a o všetkom vie. Boh stvoril všetko preto, aby sme žili v pohodlí, pokoji, bezpečí a šťastne. Ale človek všetko zničil

a nič, ako len vie. Podľa vedcov je tento nádherne stvorený svet vo veľkom nebezpečenstve. Ľudia nechcú vedieť o tom, že sa veľmi rýchlo mína rastlinný i živočíšny svet, že je v ohrození pitná voda, bez ktorej niet života. Narušili sme živý svet oceánov a trópov. Rozmáha sa globálne otepľovanie, ktorého vplyv bude už asi o 30 rokov veľmi badateľný. Toto je zánik, ktorý nevie zastaviť ani jeden výskumník či vedec. Budúca generácia však nechce ani vidieť, ani počuť

o tom, že Zem a všetko, čo bolo na nej stvorené, odzrkadľuje varovné signály z každej strany. Zbud' sa, človeče! Svet rastlín, zvierat, ale predovšetkým svet ľudí! (Veď každý tretí človek trpí depesiou!) Svet nám odkazuje: SOS! Sem sa dostal človek bez Boha: Nedokáže nič iné, len ničieť.

Začnime boj modlitby, majme modlitebné skupinky, modlime sa a postíme sa ako obyvatelia Ninive. Nie pre seba, ale kvôli svojim deťom, vnúčatám! Prinášajme ich budúcnosť pred Boha! „Povedz im: Ako žijem – znie výrok Pána, Hospodína – nemám záľubu v smrti bezbožného, ale v tom, že sa bezbožný odvráti od svojho spôsobu života a bude žiť“ (Ez 33,11a).

Ibolya Varjassi



Pašiový týždeň sa pre väčšinu kresťanov začína kvetnou nedeľou, ktorá je poslednou pôstnou nedeľou pred Veľkou nocou. Jednoznačné dôkazy o zachovávaní tohto kresťanského sviatku pochádzajú už z 3. storočia. Kresťania si počas Kvetnej nedele pripomínajú predovšetkým zvesť o slávnostnom vstupe Pána Ježiša do Jeruzalema. Ďalším významným kresťanským sviatkom pašiového týždňa je Zelený štvrtok, ktorý je zachovávaný najmä v ortodoxných cirkvách.

V tento deň si mnohí kresťania pripomínajú poslednú večeru Pána Ježiša s jeho učeníkmi. Veľmi významným kresťanským sviatkom je aj Veľký piatok. Počas tohto sviatku si kresťania pripomínajú smrť Pána Ježiša na kríži najneskôr od 4. storočia. V rímskokatolíckej cirkvi na Veľký piatok nezvonia zvonky a nekoná sa omša, ale bohoslužba. V evanjelických cirkvách sa veriaci stretávajú na bohoslužbách, počas ktorých zaznieva zvesť o ukrižovaní Pána Ježiša.

MYŠLIENKY

UTRPENIE A RADOSŤ

Na Vianoce sme sa tešili z Ježišovho príchodu. Alebo to aspoň takto vyjadrujeme vo svojich modlitbách a piesňach. Prejavy radosti naozaj patria k Vianociam. A netýka sa to iba sviatkov. Apoštol Pavol nás predsa povzbudzuje: „Radujte sa v Pánovi vždycky, a zase len poviem: radujte sa!“ (Fil 4,4.). Radosť však, ktorú mal na mysli, je iná, než to, čo my si obvykle predstavujeme pod radosťou. Človek sa teší, raduje, keď sa má dobre, keď sa mu darí, keď ho iní majú radi. Radosť v takomto prípade je výsledkom toho, čo si človek prial, pripravil, alebo zariadil. Je to radosť, ktorá veľmi záleží na vnútornom rozpoložení, vonkajších okolnostiach, na tom, či sa veci vyvíjajú priaznivo, v môj prospech, alebo je to naopak.

Nový zákon však, keď hovorí o radosť z Ježišovho príchodu, ukaže nám iným smerom. Apoštol Pavol, ktorý zhrnul podstatu Vianoc v Liste Filipským v druhej kapitole píše: „...ktorý súc v podobe Boha nepovažoval toho za lúpež byť rovný Bohu, ale sám seba zmaril tým, že prijal podobu sluhy a stal sa podobný ľuďom“ (Fil 2,6-7). Radosť z Vianoc a vôbec z Ježišovho

príchodu, je spojená so vzdávaním, obeťou.

Pán Ježiš neprišiel na tento svet ako na javisko urobiť predstavenie, ktoré spôsobí povznesenie, pripraví divákovi milý zážitok. Napokon Pán Ježiš prísť medzi nás, do nášho života, vôbec nemusel.

On to nepotreboval. Ak sa Boh rozhodol zjaviť takýmto neobyčajným spôsobom, potom preto, že ide o nás. Nielen o dobré bytie teraz, ale o budúcnosť, o konečný cieľ, kam raz všetko vŕstí. Ako alfa a omega, prvý a posledný prišiel, aby dal našim životom



zásadnú podobu a určenie: nie k smrti, kam hriech neodvratne vedie, ale k životu – v tej podobe, ktorá má visačku večnosti.

Pred tvárou Hospodina

Ďakujeme len Tebe, Bože náš, za všetkých tých, ktorým si zveril výchovu svojich detí! Pomáhaj im v dobrých snahách, aby si svoje miesto dobrého rodiča poctivo zastali. Dobre vieme, že keď Ty pri výchove neposkytneš svojej pomoci a neukážeš na tú správnu cestu, po ktorej by ich deti mali kráčať k Tvojej sláve, márne budú všetky naše namáhania. Len na Teba sa spolieham, drahý Spasiteľu, aby si im bol nápomocný pri výchove týchto detí, aby sa im podarilo vstúpiť do ich srdc lásku a cit pre spravodlivosť. Keď by aj v niečom pochybili, daj, aby Tvoja láska obrátila všetko na dobre. Vieme, že čo zasejeme do tých malých srdiečok v tom duchu budú rásť a zdokonaľovať sa. Keď raz budú naše deti už dospelé, daj, aby si našli vhodné povolanie vyhovujúce ich schopnostiam, ale aby nikdy nezabudli na Teba. Pomáhaj im vyvarovať sa všetkého toho čo by ich odvieďlo s tej pravej cesty ísť za Tebou. Nech s takýchto rodín, Tebe odovzdaných, skladá sa a rastie naša kresťanská cirkev. Veď táto Božia cirkev aj pokrstným pohanom dovoľuje stať sa jej členmi ak uznajú Ježiša ako svojho záchrancu. Vyznajme preto so všetkými pokrstnými, že máme Boha za svojho Otca a cirkev je našou matkou.

Amen.

Tibor Sabovik

Ak Jeho poslanie súviselo so vzdávaním a obeťou, o čo viac to platí pre nás, ktorí sme adresátmi tohto poslanca. Apoštol Pavol mal pred svojim obrátením skvelú kariéru vysoko postaveného židovského predstaviteľa. Všetko sa snažil pripraviť a zorganizovať tak, aby sa o svoju budúcnosť nemusel obávať. A predsa to nakoniec dopadlo celé inak. Stretnutie s Ježišom ho nielen vrátilo späť z cesty do Damašku, ale úplne obrátilo jeho dovedajší život, s mnohými plánmi, nádejami a radosťami. Pochopil, že nový život je niečo, čo prijímame, dostávame a z rúk musíme vypustiť všetko, čo bolo iba ľudský nadobudnutými hodnotami a istotami. Možno to neznamená vždy pohodový život. Možno je to neraz i za cenu bolesti a utrpenia. Výsledkom je však nový život. A v ňom radosť, že Pán je blízko a príde opäť.

Ján Semjan

Konať v záujme záchrany rodín

Interview s biskupom László Fazekasom

INTERVIEW |

László Fazekas chce plánovať budúcnosť, berúc za základ skúsenosti z minulosti. V súvislosti s rokom rodiny sme sa biskupa našej cirkvi pýtali na misiu mládeže a rodín, ako aj na začínajúci program materských škôl.

– Skončil sa rok reformácie. Pán biskup, čo si myslíte o hlavných poučeniach, ktoré sú podľa vás potrebné pre našu cirkev a jej členov?

– V súvislosti so spomienkami sa každému naskytá príležitosť, aby hlbšie nahliadol do procesu vzniku a priebehu reformácie, z ktorého sme sa mohli naučiť, že aj dnes pre náš život znamená správne nasmerovanie to, ak aj my budeme budovať na čistom Božom Slove. Čo v nás Božie Slovo vykoná, to nám pomôže v tom, aby sme boli schopní vhodným spôsobom pracovať, a učí nás, aby sme si v každom prípade premysleli, ako môžeme zefektívniť našu službu. Mám pocit, že v súčasnosti prežívame to isté – samozrejme, trochu iným spôsobom – čo vo svojom čase zakúsili reformátori. Aj my cítime, že naša služba v tomto svete nie je úplne efektívna a ak chceme byť celkom úprimný, musím priznať, že aj naša cirkevná prax do istej miery skostnatela. Existuje vytvorený systém a poriadok, v rámci ktorého sa snažíme pracovať, konať. A ak to ide dobre a do istej miery dokážeme byť úspešní, hovoríme, že svoju prácu vykonávame v peknom poriadku. Ak však nie sme úspešní, prichádza veta: Žiaľ, taký je svet. Reformácia priniesla práve ten oheň, ktorý je aj dnes potrebný k tomu, aby sme sa obracali k ľuďom so zodpovednosťou. Veď ide o duše. O životy, ktoré je potrebné zachrániť, a práve v tomto by sme mali byť oveľa efektívnejší. Nesmieme sa uspokojiť len s podmienkami, ktoré máme, ktoré sú dané, ale musíme hľadať novšie – to, ako sa môžeme dostať k ľuďom, ako ich môžeme zachrániť pre večný život. Toto by bol skutočný vplyv reformácie a vtedy by sa aj dnes, aj v súčasnosti mohla začať jedna reformácia: misia. Žiaľ, práve misijné odhodlanie sa akosi začína strácať, odsúva sa do úzadia v našom živote.

– Ak myslíme na misiu mladých, predpokladám, že výzva je ešte väčšia.

– Áno, toto je problém, ktorý vznikol a menil sa spolu so zrýchľujúcimi sa spoločenskými a politickými zmenami a my sme zaostali. Cirkvi nie sú v plnej miere pripravené na to, aby sa uprostred nových podmienok úplne novým spôsobom dokázali približovať k mladým. Aj keď ich situácia v súčasnej dobe je veľmi ťažká, veď sa ich dotýka mnoho vplyvov a život mladých sa dostáva do takých podmienok, že by sa k nim bolo treba približovať s veľmi veľkou pozornosťou. Čo je zvlášť charakteristické pre dnešnú mládež, je skutočnosť, že sú veľmi informovaní, bohatí na vedomosti. Ale duchovná potrava, ktorá dokáže obohatiť ľudský život a urobiť ho harmonickým, sa ani dnes nedá získať poznáním a vedomosťami, v školách prostredníctvom získaných znalostí, tú musia dostať od nás kresťanov. Veľkou otázkou je, ako to dokážeme predostrieť tejto novej generácii. Zdá sa, že staré formy sú na to už čoraz menej vhodné. Takže musíme postupovať veľmi múdro a rozumne, keď hovoríme o misii a evangelizácii mladých. Nepovažujem za bezpodmienečne rozumné to, ak všetko, čo



v minulosti fungovalo, obrátime naruby a začneme čosi úplne nové, ale bolo by treba nejakú stavať na minulosti a – s dobrým prehľadom o súčasných podmienkach – sa obrátiť k mladým. Túto prácu s vysloveným sústredením sa na mladých vykonáva Zväz mladých reformovaných, kde sú veľmi šikovní pomocníci, či už z radov duchovných alebo dobrovoľníkov, ktorí žijú medzi mladými a sami sú mladí. Veľmi sa nádejam, že vzniká riešenie, ktoré pomôže v tom, aby sme aj my mali jasný obraz o mladých a aby sme sa k nim dokázali priblížiť. Ide hlavne o mládež, ktorá blúdi

v prostredí cirkevných zborov, o tých, ktorí nemajú vzťah k cirkvi, lebo tí, ktorí žijú vnútri cirkvi, sú na čisto v tom, čo znamená byť kresťanom, prečo je dobré patriť do cirkvi, do cirkevného zboru.

– Azda bude dobrou príležitosťou pre zintenzívnenie misie skutočnosť, že naša cirkev vyhlásila tento rok za rok rodiny.

– Áno, Synodná rada sa na konci uplynulého roka obrátila k cirkevným zborom a k seniorátom s prosbou, aby počas celého roku 2018 pripravovali také cirkevnozborové príležitosti, ktoré sa budú sústreďovať na rodiny, keďže vidíme a sme svedkami toho, že rodiny sú pod veľmi veľkým tlakom. Do verejného povedomia sa dostávajú mylné ideológie, nesprávne názory, ktoré spochybňujú život a funkciu rodiny. Mužov a ženy považujú za identických, a to v sebe zahŕňa veľké nebezpečenstvo. Tu je napríklad Istanbulský dohovor, kde sa nám veľmi rafinovaným spôsobom pokúšajú predostrieť, že vystupujú proti ohrozovaniu a zraňovaniu žien (čo je, prirodzene vec, ktorú treba podporiť),

ale popri tom tam vsúvajú ideológiu, ktorá sa týka mužského a ženského pohlavia. V Dohovore má svoje miesto pojem „gender“, podľa ktorého je pohlavie človeka sociálnou konštrukciou, ktorá sa môže meniť, a vo svojej podstate nezávisí od biologickej skutočnosti. Dohovor teda oddeľuje biologický a spoločenský

pojem pohlavia, čím naznačuje, že tieto dve poňatia sú úplne odlišné veci, ďalej negatívne označuje tie náboženstvá, ktoré vytrvávajú pri tom, že Boh stvoril muža a ženu odlišnými, a napáda pojem manželstva. Podľa tvorcov tohto Dohovoru sú vyššie uvedené skutočnosti zavrhnuteľné, pretože odlišnosť dvoch pohlaví sa zakladá iba na zlých tradičných pohlavných rolách a stereotypoch, ktoré „je potrebné“ spochybniť v školských učebných materiáloch. My, samozrejme, prijímame biblický základ: „Boh stvoril človeka ako (Pokračovanie na str. 4)

Konať v záujme záchrany rodín

Interview s biskupom László Fazekasom

(Dokončenie zo str. 3)

muža a ženu“. Dvaja tvoria človeka, aby sa naplnila Božia vôľa a prvý Boží príkaz: „Plodte sa a množte sa a naplňte Zem.“ Akokoľvek to skúmame, Božiu vôľu nie je možné prekročiť bez hriechu. Rodinu tvorí muž a žena, ako aj potomstvo, ktoré vzniklo z ich vzťahu. Prostredníctvom nich sa stáva silným ľud, národ, spoločnosť. Za našu prvotnú úlohu považujem to, aby každý dokázal svietiť vo svojom prostredí, vo svojom okolí. Lebo ak my, kresťania, vyjdeme do sveta bez toho, aby sme mali vnútri usporiadané vzťahy, nebude to dôveryhodné. Rok rodiny bol vyhlásený práve preto, aby sme sa my, ako cirkev, cirkevné zbory, senioráty posilnili a urobili prítlačivým to spoločstvo, v ktorom sa my pohybujeme, v ktorom žijeme, aby sme sa dôveryhodne mohli otvoriť pred hľadajúcimi ľuďmi, prípadne ich prijať, keď k nám prichádzajú.

- To je, žiaľ, naozaj tak. Vidiac rodiny v troskách, zlyhania kresťanských manželstiev si mnohí vyvodila dôsledky v tom zmysle, že rodina je zlá vec, lebo nefunguje. Poskytujeme alibi tým,

pred sobášom a po ňom. Ak nie sú dobré základy, aj stavba bude nestála a bude sa rúcať. Tu je podstata vecí: Nestavať na dobrých základoch, ale ísť podľa vlastného rozumu. Ale rodina je to najmenšie spoločstvo, kde musíme prežívať svoj každodenný život, svoju vieru. V lepšom prípade sa človek po skončení každodennej práce vracia do svojho domova, k svojej rodine, kde sa dobre cíti, kde rozdáva i prijíma teplo. Rodina je tým pozadím, kde môžeme zakúsiť tú istotu, ktorá by mala byť príkladom a základom každého iného spoločstva. Pozrime sa: Ak sa rozprávame o akokoľvek inom spoločstve, ide iba o dočasné veci, lebo tieto spoločstvá, ktoré sa vytvárajú v našom okolí, sa veľmi rýchlo transformujú, rozpadávajú, formujú.

- Veľká väčšina detí je namiesto stability a istoty nútená vyrastať uprostred zmien a neistoty. Rodičia a rovnako aj deti potrebujú pomoc.

- Naša cirkev aj preto začala s budovaním jasíel a materských škôlok, ktoré majú slúžiť rodinám. Tento rok bude v našej cirkvi aj rokom budovania. Vda-

teraz nasleduje výber zhotoviteľov, ktorí vykonajú prácu. Budú to cirkevné jasle a materské školy, takže naša cirkev bude bohatšia o cca 130 nových zamestnancov – učiteľov materských škôlok. Ich vzdelávanie i ďalšie vzdelávanie bude v budúcnosti tiež predstavovať vážnu úlohu. Ďalšie vzdelávanie sa bude konať v spolupráci so Zväzom maďarských pedagógov na Slovensku. Zväz ponúkne odborné smerovanie a naša cirkev poskytne pedagógom to druhé, duchovné smerovanie. To znamená, že nedôjde iba k odbornému rastu, ale budovať sa bude aj v duchovnej oblasti, na duchovnej úrovni. Chceme povedať, že sa pokúsime poskytnúť pedagógom isté základné teologické vzdelanie. V tejto zodpovednej úlohe, aby sme si trúfli začať toto budovanie, nám pomáha skutočnosť, že naša cirkev pred 2. svetovou vojnou disponovala 225-230 vzdelávacími inštitúciami a bola schopná ich udržiavať. Teraz budeme môcť mať 16-18 materských škôl... Uvedomujeme si, že v uplynulom komunistickom režime bolo veľmi ťažké čokoľvek opravovať, stavať. O tom sme nemohli ani hovoriť, že by niektorá cirkev alebo cirkevný zbor boli mali vzdelávaciu inštitúciu. Ale boli obdobia veľkého budovania. Za takéto môžeme považovať obdobie po vyrovnaní v roku 1867 alebo obdobie po vydaní Tolerančného patentu, keď rad za radom vznikali kostoly, lebo ľudia si uvedomovali, že možnosti treba využívať vtedy, keď sú dané podmienky. Aj my sme si to podobne uvedomili: Teraz sú dané podmienky na realizáciu týchto možností. Približne rok trvali rokovania, prípravy, zistenia, v ktorom cirkevnom zbore cítili, že nemajú len duchovnú silu, ale aj nádej hľadiacu do budúcnosti v súvislosti s tým, že budú schopní udržať inštitúciu. Vrátiac sa k úvodu nášho rozhovoru, kde som zdôrazňoval dôležitosť misie, aj tu bolo potrebné uvedomiť si, že ak zostaneme len za múrmi kostola, niekde utrpie naša misijná činnosť. Aj toto je súčasť našej misijnej aktivity: formovanie života detí, vstúpanie kresťanských hodnôt je aj kvôli tomu, čo bolo skôr povedané, pálčivou úlohou cirkvi. Je to úloha, možnosť budovania cirkvi, vyznania viery a odovzdania kresťanských hodnôt.

Lucia Kis



ktorí argumentujú proti rodine. Ale aké sú argumenty za to, že netreba vyhodiť to, čo kvôli nám zle funguje, ale že to treba opraviť?

- Chyba nastáva v tom, že muži a ženy nezastávajú roly, ktorými Hospodin poveril rodiny. Začínajúc tým, akým spôsobom hľadá jeden či druhý svojho partnera, s ktorým by si mohol založiť rodinu, pokračujúc tým, akým spôsobom sa vyvíja vzťah medzi mužom a ženou

ka Bohu, môžu vznikáť jasle aj materské škôlky, za čo sme vďační vláde Maďarska. Šamorín, Dunajská Streda, Martovce, Chotín, Pribeta, Želiezovce, Levice, Marcelová, Filakovo, Rimavská Sobota, Tornaľa, Rožňava, Moldava nad Bodvou, Košice a Veľké Kapušany. Toto sú cirkevné zbory, kde sa už rozhodlo o začatí výstavby. V Komárne a Martovciach je už hotová aj projektová dokumentácia. Existuje už aj povolenie,

Predsedníctvo synody na svojom 7. zasadnutí, ktoré sa konalo 3. februára 2018 v Rimavskej Sobote, schválilo nasledujúce uznesenia.

– Jednohlasne schválilo rokovací poriadok, zápisnicu zo 6. zasadnutia Predsedníctva synody a správu o vyrozumení uznesení bralo na vedomie.

– Biskup László Fazekas informoval Predsedníctvo synody o tom, že Česko-bratská evanjelická cirkev v liste zo dňa 9. januára 2018 informovala našu cirkev o podujatiach, ktoré pripravuje na rok 2018.

Na tieto podujatia zároveň pozýva zástupcov našej cirkvi. Našu cirkev bude na Synode Českobratskej cirkvi zastupovať zástupca biskupa Róbert Géresi, na septembrových oslavách zástupca biskupa Ján Semjan a zástupca generálneho kurátora Július Kováč a na decembrovej spomienke na ustanovujúce zasadnutie biskup László Fazekas a generálny kurátor Vince Fekete.

– Predsedníctvo synody žiada účtovníčku Eriku Kollár, aby na 2. polovicu februára 2018 pripravila zúčtovanie za rok 2017 vrátane podrobného rozpisu hospodárenia Všeobecného fondu. Predsedníctvo synody

súčasne dá pripraviť výkaz o počte členov a o príjmoch z hospodárskej činnosti za uplynulých 10 rokov a od seniorov vyžiada výkaz príjmov cirkevných zborov – pokladnička, príspevok pre cirkev a príspevok na slávu Božiu za roky 2010-2017.

– Schválilo štatút Ústredia reformovaných Maďarov a poveruje biskupa a generálneho kurátora našej cirkvi, aby na Ministerstve kultúry Slovenskej republiky požiadali o jeho registráciu.

– Bralo na vedomie štatistické údaje za rok 2017 a rozhodlo o tom, aby od roku 2018 bol uvedený aj počet presbyterov.

Z 25. ZASADNUTIA SYNODNEJ RADY

Synodná rada na svojom 25. zasadnutí, ktoré sa konalo 10. februára 2018 v Rimavskej Sobote, prijalo nasledovné uznesenia.

– Jednohlasne schválila rokovací poriadok doplnený o nové body rokovania a zápisnicu z 24. zasadnutia Synodnej rady.

– Hlavný tajomník Gustav-Adolf-Werk Enno Haaks sa listom poďakoval našej cirkvi za viacročnú zbierku pri príležitosti reformačného jubilea, ktorá prispela k tomu, že Gustav-Adolf-Werk podporil kostol vo Wittenbergu sumou 70 000 eur. Ako znamenie aktívnej solidarity navrhujú, aby sme v zbierke pokračovali, a tiež navrhujú, aby príjmom zbierky z roku 2018 bola teológia Rabat v Maroku. Synodná rada rozhodla o tom, že z pokladničky v Deň reformácie 1000 eur poukáže do zbierky podpornej organizácie Gustav-Adolf-Werk, zostatok výnosu zbierky získa Ústredie diakonie.

– Kancelária synody dňa 11. decembra od podpornej organizácie Gustav-Adolf-Werk obdržala sumu, o ktorú je možné požiadať v katalógu projektov na rok 2019. Našej cirkvi GAW aj na rok 2019 poskytne sumu 24 000 eur. Synodná rada rozhodla o tom, že podporu na rok 2019 môžu využiť 2 slovenské senioráty a poverila zástupcu biskupa Jána Semjana a zástupcu generálneho

kurátora Júliusa Kováča, aby do 20. februára 2018 podali konkrétny návrh, v ktorom cirkevnom zbore na akú investíciu by chceli použiť túto podporu. Cirkevným zborom, ktoré majú dlh voči Všeobecnému fondu, podpora nemôže byť pridelená. Synodná rada na svojom nasledujúcom zasadnutí schválí zoznam navrhnutých projektov.

– Brala na vedomie, že senior Ondavsko-hornádskeho reformovaného seniorátu s účinnosťou od 1. januára 2018 Dušana Brnu poveril vykonávaním pastoračnej starostlivosti v nemocniciach na území mesta Košice, okrem Mestskej časti Košice-Šaca.

– Brala na vedomie, že senior Zemplínskeho reformovaného seniorátu Csaba Kendi s účinnosťou od 14. decembra 2017 do reformovaného cirkevného zboru Veľká Trňa na dobu neurčitú vymenoval duchovného zo Zemplínskeho Hradišťa Tibora Demesa.

– Predĺžila pracovný pomer duchovného Marcella Milena s účinnosťou od 1. apríla 2018 na dobu neurčitú. Jeho služobným zaradením je aj naďalej seniorátny pridelený duchovný.

– Brala na vedomie, že senior Bratislavského reformovaného seniorátu Alfréd Somogyi s účinnosťou od 1. februára 2018 na dobu neurčitú vymenoval za zastupujúceho duchovného do reformovaného cirkev-

ného zboru Bodza-Holiare prideleného duchovného Gábora Lőrincza.

– Súhlasila s tým, aby Ústredie diakonie zakúpilo služobné motorové vozidlo z 8000 eur podpory od Missio Reformata n. o., z podpory 2000 eur od cirkevného dištriktu v Halle ako aj z podpory 1000 eur od kurátora Rudolfa Molnára.

– S vďakou brala na vedomie, že vláda Maďarska schválila pre našu cirkev v rámci projektu Reformované investície a rozvoj na Hornej zemi podporu vo výške 1 774 000 000 forintov.

– Synodná rada súhlasila s tým, aby Ústredie diakonie zorganizovalo celocirkevnú zbierku za účelom podpory diakonickej služby. Zároveň žiada cirkevné zbory, aby sa každopádne zapojili do vyhlásenej zbierky.

– Brala na vedomie, že Seniorátna rada Abovsko-turnianskeho seniorátu povolila duchovnému Róbertovi Mudimu výkon druhého plateného zamestnania. Povolenie sa vzťahuje na výkon učiteľského povolania v Základnej škole Zoltána Fábryho v Rožňave. Táto činnosť mu nemôže brániť vo výkone duchovenskej služby.

– Brala na vedomie, že senior gemerského seniorátu Ákos Róbert Nagy za zastupujúceho duchovného do Reformovaného cirkevného zboru Ivanice od 14. novembra 2017 – na dobu trvania materskej dovolenky Tímej Agócs – menoval pride- leného duchovného Marcella Milena.

Vyhlásenie najvyšších predstaviteľov kresťanských cirkví v Slovenskej republike k tzv. Istanbulskému dohovoru

Moderná doba, zmeny v pohľade na človeka a spôsob života, veľký dôraz na individualizmus, osobný rozvoj a osobné záujmy – to všetko prinieslo so sebou aj negatívne javy, medzi ktoré patria rozličné prejavy násillia, a to aj vo vzťahoch medzi najbližšími, teda v rodinách.

Ako kresťania veríme, že Boh stvoril všetkých ľudí rovných v dôstojnosti. Každý

človek je jedinečný, Boh chce z nás mať jednu rodinu, v ktorej sa navzájom dopĺňame. Násillie nikdy nie je vhodnou cestou na riešenie problémov. Je dobré, že si tieto pravdy v spoločnosti stále viac uvedomujeme a prispôsobuje sa tomu aj naša legislatíva, čo možno len oceniť. Pri dosahovaní ideálov je však rovnako dôležité, aké prostriedky si pri tom zvolíme. Účel nesväti

prostriedky a nie každá cesta vedie k vytýčenému cieľu.

Aj preto so znepokojením sledujeme iniciatívy, ktoré smerujú k ratifikácii kontroverzného dohovoru Rady Európy, tzv. Istanbulskeho dohovoru.

Istanbulský dohovor vidí koreň domáceho násillia aj v zaužívaných „rolách“ mužov
(Pokračovanie na str. 7)

Muži, od ktorých Boh veľa chcel Peter

Nachádzame sa v tichom, pôstnom období, kedy si oveľa pozornejšie všimáme príbeh Pána Ježiša Krista, ktorý nastupuje na cestu utrpenia, aby sme z Jeho lásky načerpali silu pre svoju vlastnú cestu životom. Máme Spasiteľa, ktorý rozumie všetkým našim bolestiam. Nepovyšuje sa nad nás, nemoralizuje nás, ale podobne ako Petrovi, aj nám hovorí: „*Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som za teba prosil, aby tvoja viera neochabla. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov*“ (Lk 22,31–32).

Peter je veľmi sympatická postava Nového zákona. Je ozajstný, na nič sa nehrá a nemá vo zvyku sa pretvarovať. Pri Petrovi viete, čo si myslí a čo cíti. Keď pochopí, že Ježiš je Mesiáš, vysloví jedno z najvrúcnejších vyznaní: „*Pane, ku komu by sme šli? Ty máš slová večného života a my sme uverili a spoznali, že Ty si Boží Svätý*“ (Jn 6,68–69). Keď nevie pochopiť, prečo jeho milovaný Majster hovorí o smrti v Jeruzalema, začne mu to vyhovárať: Nech ti je Boh milostivý, Pane! To sa ti nesmie stať! Akonáhle sa trochu zmieri so skutočnosťou Ježišovho utrpenia, nechce v tom svojho Učiteľa nechať samého, a tak mu sľubuje pomoc: Pane, hotový som ísť s Tebou aj do väzenia, aj na smrť.

Peter to hovorí z lásky, nie preto, že by bol psychicky labilný a každý týždeň veril

niečo iné. My vieme, že sa nevyznamenal, keď Pána Ježiša zatýkali. Vytasil keď a odťal ucho sluhovi menom Malchos. Bol našťvaný, že ubližujú človeku, ktorý nikomu nič zlé neurobil, pretože to, že sa Pán Ježiš párkrát pohádal s farizejmi nebolo hodné smrti.

Keby ho Pán Ježiš nebol zastavil, zjavne by ešte niekoľko uší ležalo na zemi. To bol Peter, ozajstný človek a milujúci učeník. Áno, zaprel Pána Ježiša, keď ho stratil z pohľadu a nevedel, čo s Ním je. Ale Pán Ježiš z Petrovho zapretia nerobí ve-



du, dokonca mu vopred hovorí, čo všetko sa stane a posilňuje ho slovami: „*Ale ja som za teba prosil, aby tvoja viera neochabla.*“

Z toho teda vyplýva, že najdôležitejšia je láska Pána Ježiša, ktorý prosí, aby sme nestratili dôveru, že sme navždy v Jeho mocných rukách. A ako druhé z toho vyplýva, že vôbec nemusíme učeníkom závidieť fyzickú prítomnosť Pána Ježiša, pretože aj Peter žil ozajstný kresťanský život po ukrižovaní, vzkriesení a nanebovstúpení Pána Ježiša Krista. Odvtedy bolo skoro všetko v jeho živote krásne. A keď niečo nechápal, Pán Ježiš mu to vždy názorne vysvetlil. A preto máme nádej, že keď si Pán Ježiš dal námahu s Petrom, s podobnou láskou a trpezlivosťou pristupuje ku každému jednému z nás, nech už sme akejkoľvek povahy. Prosí za nás a povzbudzuje nás, a dáva nám príklad, čomu by sme sa aj my mohli venovať v pôstnom období: múdrym slovám a modlitbe za iných. Pretože, keď Pán Ježiš ako Boh Petra neponižoval a neodsudzoval, ani my nemusíme odsudzovať ľudí, ktorých máme okolo seba. Vôbec by im to nepomohlo. Ale môžeme im povedať niečo povzbudzujúce a čo je najkrajšie: môžeme sa za nich modliť, lebo iba Pán Boh vie, čo naozaj potrebujú.

Po Veľkej noci a po zoslaní Ducha Svätého, apoštol Peter zažíva, že len v dobrom Božom Duchu môže zvládnuť utrpenia a ťažkosti ľudského života. V podobnom Duchu povzbudzuje aj ostatných: „*Milovaní, neďivte sa ohňu (súženiu), ktorý vás prišiel skúšať, akoby sa vám prihodilo niečo nezvyčajné. Ale nakoľko sa podielate na Kristových utrpeniach, radujte sa, aby ste sa s plesaním radovali aj pri zjavení Jeho slávy. Blahoslavení ste, keď vás ľudia hanobia pre Kristovo meno, lebo Duch slávy, Duch Boží, spočíva na vás*“ (1Pt 4,12–14).

Janette Knežová

ANKETA

Rok 2018 je vyhlásený za rok rodiny. Predsedníctva cirkevných zborov a seniorátov sú pozvané k tomu, aby sa počas celého roku zamerali na stretnutia, ktoré podporia túto dôležitú bunku v spoločnosti.

Aká by mala byť podľa Vás rodina dneška?

Vieme že rodina, zväzok to muža a ženy je základným článkom ľudskej spoločnosti. Na jej fungovaní spočíva aj život v spoločnosti. Od jej uvedomenia sa vyvíja formovanie aj život detí v rodine. Tu sa odzrkadľuje dobre vedenie rodiny, lebo len ona so všetkými svojimi príslušníkmi sa stáva základnou bunkou žijúcej cirkvi. Preto je aj dnes dôležité, aby sa manželstvá uzatvárali v Pánovi, lebo len tak bude z ich jestvovania plynúť mravnosť.

Tam, kde otec vedie rodinu pevne, deti s takého manželstva sú sväté. Manželia učia svoje deti poznávať Pána a slúžiť Mu. Manžel zabezpečuje rodinu, miluje svoju ženu, ako aj Kristus miloval cirkev. Manželka uznáva zvrchovanosť svojho manžela a stará sa hlavne o výchovu detí a dobrú povest svojho domu. Povinnosťou detí je postarať sa o svojich rodičov, ktorí ich pomoc potrebujú, lebo boli vychované v kresťanskej rodine a tak pri dobrej vôli nájst aj zmysel svojho života. Potom sa spoločne môžu tešiť zo spasenia, ktoré im zo svojej milosti chystá náš Pán. Teraz je povinnosťou cirkvi, aby aj pri zmene spoločenských podmienok našla taký sloh rodinného života, aby podstata Písma o rodine sa mohla ďalej rozvíjať bez pokrivenia.

–ts–

Vyhlásenie najvyšších predstaviteľov kresťanských cirkví v Slovenskej republike k tzv. Istanbulskému dohovoru

INFORMÁCIE

(Dokončenie zo str. 5)

a žien, ktoré nazýva stereotypnými, a žiada na riešenie tohto problému ustúpiť od špecifických črt biologicky danej ľudskej prirodzenosti muža a ženy v prospech tzv. rodovej rovnosti. Pojem „rod“ pritom definuje ako „súbor spoločnosťou vytvorených rolí, vzorov správania, činností a atribútov, ktoré daná spoločnosť považuje za primerané pre ženy a mužov“ (čl. 3, písm. c). Dohovor vyžaduje, aby odsúdeniahodné „stereotypné roly“ (čl. 12, ods. 1), ako aj zavádzanie „nesterotypných rodových rolí“ (čl. 14, ods. 1) posudzovala nejasne definovaná „skupina expertov“ (čl. 66), nadradená aj národným parlamentom. Dohovor, ak sa bude aplikovať, zásadným spôsobom zasiahne do legislatívy, výchovy a vzdelávania vo všetkých signatárskych štátoch, pričom „k žiadnemu ustanoveniu dohovoru nie sú prípustné žiadne výhrady“ (čl. 78. ods. 1), okrem niekoľkých nepodstatných výnimiek. Nemáme dôveru, že vyjadrenia expertov budú pravdivé a napomôžu účinne predchádzať domácemu násiliu. Skôr sa obávame šírenia genderovej a protirodovej agendy.

Téma násilia v rodine si žiada komplexný prístup. Môže sa totiž týkať nielen žien,

ale aj ďalších zraniteľných osôb. Každé násilie charakterizuje neúcta k ľudskej dôstojnosti, ktorá je ako dar od Boha nedotknuteľná.

Kresťanské cirkvi v Slovenskej republike sa hlásia k rovnosti pohlaví. Sme za ochranu žien pred akýmkoľvek násilím, nemôžeme však súhlasiť s ideológiami, ktoré rovnosť prezentujú ako rovnakosť a prichádzajú až k popretiu rozdielov medzi mužmi a ženami. Prirodzeným vzťahom muža a ženy nie je konflikt, ale povolanie k harmónii a vzájomnému dopĺňovaniu sa v Božom diele manželstva a rodiny.

Tolerovať možno slabosť, nie však lož. Sme pevne presvedčení, že existuje nemenná pravda o človeku, o identite muža a ženy, a túto pravdu my ako ľudia neurčujeme, len objavujeme. Zároveň tvrdíme, že sme schopní jej poznania, presne tak, ako sme pri zachovaní zdravého úsudku schopní poznania pravdy o manželstve, ktoré je zväzkom jedného muža a jednej ženy.

My, predstavitelia kresťanských cirkví, obraciame sa týmto vyhlásením na všetkých občanov Slovenskej republiky a verejných predstaviteľov, aby sme potvrdili,

že podporujeme úsilie o efektívne riešenie problému domáceho násilia. Zároveň vyhlasujeme, že viaceré tézy, ktoré v tejto súvislosti ponúka tzv. Istanbulský dohovor, považujeme za prejavy genderovej ideológie. Z tohto dôvodu sa obraciame na vládu Slovenskej republiky, aby stiahla podpis Slovenska pod týmto dohovorom.

Urobme, čo je v našich silách, pre účinnú ochranu všetkých osôb ohrozených násilím, ale rovnako aj na podporu zdravých manželstiev a rodín.

Prosíme dobrotivého Pána, aby nám dal silu obstáť v tomto úsilí: aby sa s každým človekom zaobchádzalo spravodlivo, na základe nemennej pravdy o mužovi a žene, ktorí sú stvorení na Boží obraz.

V Badíne 13. februára 2018

Toto vyhlásenie schválili a podpísali predstavitelia Rímskokatolíckej cirkvi, Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania, Gréckokatolíckej cirkvi, Pravoslávnej cirkvi, Reformovanej kresťanskej cirkvi, Cirkvi bratskej, Evanjelickej cirkvi metodistickej, Bratskej jednoty baptistov, Starokatolíckej cirkvi, Apoštolskej cirkvi na Slovensku a Cirkvi adventistov siedmeho dňa.

Týždeň modlitieb

14. januára sa v kostole reformovanej kresťanskej cirkvi v Bratislave konala ekumenická bohoslužba za jednotu kresťanov a spravodlivosť na ktorej sa stretli zástupcovia rôznych kresťanských cirkví a náboženských spoločností.

Bohoslužba, ktorú tento rok pripravili kresťania v Karibiku, sa niesla v duchu biblického hesla „*Tvoja pravica, Hospodín, silou preslávená*“ (2Mojž 15,6). V kázni sa veriacim prihovoril biskup **László Fazekas**, podpredseda Ekumenickej rady cirkvi v SR. Pripomenul, že Bohom stvorený poriadok nemožno bez následkov prevracať naruby, či už v etickej alebo hospodárskej oblasti. Veľmi dôležité je, aby sa ku každému dostala radostná zvesť evanjelia.

Na podujatí sa zúčastnili predseda Ekumenickej rady cirkvi a generálny biskup ECAV **Miloš Klátik**, trnavský arcibiskup **Ján Orosch** za Rímskokatolícku cirkev, superintendent Evanjelickej cirkvi metodistickej **Pavol Procházka**, kancelár metropolitnej rady Pravoslávnej cirkvi na Slovensku **Ladislav Bílý**, biskup Cirkvi československej husitskej **Jan Hradil**, predseda Rady Cirkvi bratskej **Štefan Evin**, podpredseda Rady Bratskej jednoty baptistov **Ján Szöllös**, generálny vikár Starokatolíckej cirkvi **Štefan Záhradník**, biskup Apoštolskej cirkvi **Ján Liba**, predseda Ústredného zväzu židovských náboženských obcí v SR **Igor Rintel**, predseda Cirkvi adventistov siedmeho dňa **Bohumil Kern** a generálny duchovný Ekumenickej pastoračnej služby **Marián Bodolló**.

Predstavitelia cirkví sa v spoločných modlitbách obracali k Pánu Bohu, ku ktorému sa všetci napriek rozdielom hlásia s prosbami o spravodlivosť, potlačenie všetkých foriem otroctva, o lás-

ku a pohostinnosť k cudzincovi, o vernosť v rodinných zväzkoch. Za štátnu správu sa chrámovému zhromaždeniu prihovoril riaditeľ Cirkevného odboru Ministerstva kultúry SR **Ján Juran**. Na záver bohoslužieb, ktoré vysielala STV, Ekumenická rada cirkvi v SR zverejnila Vyhlásenie k občanom Slovenska. Pripomenula v ňom minuloročné 500. výročie začiatku Lutherovej reformácie



aj dôležité výročia v roku 2018, ktoré ovplyvňujú dejiny národa, cirkvi i jednotlivcov aj v súčasnosti. Vyzvali ľudí, aby nemysleli len na seba, ale aj na dobro všetkých a na budúcnosť.

Aj ja, ako občan tohto štátu, sa pripájam k týmto modlitbám a výzvam a prosím všetkých ľudí ku ktorým sa tieto správy dostali, aby neboli ľahostajní k udalostiam, ktoré sa dejú okolo nás. Uvedomme si významné výročia, ktoré pripadajú na tento rok a zaujmime k nim svoje rozhodnutie! Nesme prápor Kristov pevne vpred, aby čo najviac ľudí bolo zachránených.

Tibor Sabovik

Predsedníctvo synody. Dňa 3. februára sa v Rimavskej Sobote konalo zasadnutie Predsedníctva synody.

Zasadnutie správnej rady. Taktiež dňa 3. februára zasadala v Rimavskej Sobote Správna rada Centra pre kultúru a všeobecné vzdelávanie.

Teologická akadémia J. Calvina. Dňa 8. februára sa v aule Reformovanej teologickej fakulty Univerzity Jánosa Selyeho v Komárne uskutočnilo zasadnutie Riadiaceho orgánu Teologickej akadémie J. Calvina. Na zasadnutí sa hovorilo o činnosti TAJC v roku 2018, o situácii knižnice, o zoradení existujúceho knižničného fondu, o vytvorení pracovných skupín a o zabezpečení prevádzkových nákladov, potrebných na fungovanie Inštitúcie.

Synodná rada. Synodná rada sa na svojom 25. zasadnutí stretla dňa 10. februára v Rimavskej Sobote.

Ekumenické rokovanie. Dňa 13. februára sa v Badíne konala mimoriadna udalosť. Spoznávajú liberálne, deštruktívne názory, ktoré prenikajú aj k nám, charakterizované negovaním Božích zásad daných v Biblii, ničením hodnôt spoločnosti, ktorá sa snaží stavať na kresťanských základoch, sa stretli vedúci predstavitelia (bis-

kupi, vedúci cirkevní predstavitelia, predsedovia cirkví), aby proti tomuto všetkému protestovali. Toto stretnutie za účasti cca 80 účastníkov bolo charakterizované nevidanou jednotou a porozumením, prameniáciami z viery. Na tomto stretnutí odzneli prednášky vzdelaných právnikov, ktorí sa vyznajú v zákonodarstve Európskej únie a s jej metódami, a tiež pozorne sledujú tie snahy, v pozadí ktorých stojí veľmi málo (iba 4%) obyvateľstva. Ich hlas je však silný, lebo cirkvi sú ticho – odznelo na rokovaní. Preto sa na rokovaní zrodila deklarácia o pohľade cirkví. (Zverejňujeme ju na str. 5. a 7. našich novín). Deklarácia súvisí s Istanbulským dohovorom, ktorý je propagovaný ako „Deklarácia proti násiliu voči ženám“. Napriek tomu, veľmi potutelné obsahuje liberálnu teóriu pohlaví (gender) a jej presadenie do spoločnosti a predovšetkým do škôl. V Deklarácii v prvom rade žiadajú Vládu Slovenskej republiky, aby stiahla podpis Istanbulskej dohody. Ďalej vyzývame všetkých kresťanov, ktorí sú si vedomí svojho povolania, k bdlosti a pozornosti, aby si uvedomili nebezpečenstvo, aby bojovali proti násiliu a aby podporovali manželstvá a rodiny. Vznikla aj dohoda o tom, že dňa

25. februára sa v každom kresťanskom kostole táto deklarácia prečíta.

Generálny konvent. V dňoch 22.-23. februára sa konalo nasledujúce zasadnutie Generálneho konventu v Berekfürdő. Medzi témami rokovania sa objavilo rokovanie o rozpočte, oslava Dňa reformovanej jednoty, ktoré sa uskutoční v máji, príprava plenárneho zasadnutia Generálneho konventu, podpora služby v diaspore, iniciatíva európskych občanov, podpora petície Minority Safe Pack v záujme obrany práv menšín v krajinách Európskej únie, a napokon zazneli správy o živote členských cirkví. Generálny konvent bude najbližšie zasadať 11.-12. apríla v Budapešti, keď prijme novozvoleného predsedu Svetového zväzu reformovaných cirkví, duchovnú z Libanonu Naila Kassab. Zasadnutie Generálneho konventu sa totiž koná v tom istom čase ako Európskeho organizačného výboru Svetového spoločenstva reformovaných cirkví.

Oznam

Opäť pripravujeme cestu do Svätej zeme. Termín je od 6. do 14. mája 2018. Cena: 660 eur + 135 USD.

Bližšie informácie môžete získať na adrese: Erika Domonkošová, Na záhumní 17, 040 15 Košice V. Tel.: 055/68 41 596, 0903/914 964, 0917/350 174. E-mail: domonkosovaerika@gmail.com.

Udialo sa vo Vajkovciach

Prvá pôstna nedeľa v reformovanom kresťanskom kostole vo Vajkovciach mala zvláštny charakter. Počas slávnostných služieb Božích bola prisluhovaná sviatosť večere Pánovej ako aj sviatosť svätého krstu. Večera Pánova bola pozvaním pre veriacich na začiatok pôstného obdobia, aby v pokání prežili nastavajúci čas, v ktorom si budeme pripomínať utrpenie, smrť, ale aj slávne vzkriesenie Pána Ježiša Krista. Ku svätému krstu priniesli mladí rodičia **Bulejčíkovci** svoje druhé dieťa, syna Patrika, aby bol slávnostne prijatý do rodiny Božích dietok.

Okrem obidvoch sviatosti bol v rámci bohoslužieb ešte jeden bod a to pozdravenie brata **Jána Janovčíka**, kantora a dirigenta zborového spevokolu, pri príležitosti jeho 60. narodenia. Za dlhoročnú obetavú a vernú službu sa mu poďakoval brat farár **Marián Hamari** a tiež brat kurátor **Rudolf Fazekáš**. Popriali mu veľa zdravia a silu k ďalšej službe, veľa Božej milosti a rodinného šťastia. Odovzdali mu pozornosť a kyticu kvetov. Spevokol pripravil prekvapenie – zaspieval pieseň *Len v Tvojom zajatí* a predniesol dve básne. Dojatie brata Janka (ako ho všetci voláme), bolo dôkazom, že sa prekvapenie podarilo.

Ján Janovčík pochádza z významnej „kalvínskej“ rodiny. Jeho otcom je **Ján Janov-**

čík, bývalý farár v Palíne a zástupca biskupa. Jeho sestra, **Mária Meňkyová** je tiež farárka, a farárom bol aj jeho svokor, **Ján Katona**. Okrem toho rodina Janovčikovcov je aj hudobne obdarená. Svoj talent od Boha využívajú aj v cirkevnej službe ako kantori, speváci, či vedúci spevokolov. Ján Janovčík ako kantor slúži už od mladého veku. Najprv v rodnom cirkevnom zbere v Palíne, potom v Nižnom Žipove, kde slúžil ako farár jeho svokor a nakoniec vo Vajkovciach, kde žije so svojou rodinou. Podieľal sa aj na príprave cirkevného Spevníka. Pod jeho vedením vajkovský spevácky zbor získal už mnoho ocenení a vydal aj CD nosič.

Ján Janovčík sa angažuje v cirkvi aj v iných službách, ako zborový presbyter, seniorátny presbyter a v minulosti aj ako člen synody.

Ako pripomenul brat farár v kázni, prechádzame rôznymi obdobiami života a Pán Boh už od narodenia nás svojim Slovom i sviatosťami uistuje o svojej zachraňujúcej prítomnosti, vedení a pomoci. A za to mu môžeme byť vďační pri každej príležitosti a životnom medzníku. „*Pozdvihujem si oči k vrchom: Odkiaľ mi príde pomoc? Od Hospodina moja pomoc, ktorý učinil nebo i zem*“ (Žalm 121, 1-2).

-bf-

KALVÍNSKE HLASY

Úradný orgán Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku. Adresa vydavateľa: Jókaiho 34, 945 01 Komárno. IČO: 00179191.

Vychádza mesačne.

Šéfredaktor: László Fazekas

Redaktori: Lucia Kis, Andrea Korečková (andrea.koreckova@gmail.com)

Preklad a jazyková korektúra:

Erika Domonkošová

Sekretárka a distribútorka: Lucia Kis
Predplatné prijíma každý reformovaný farský úrad i redakcia.

Predplatné na jeden (kalendárny) rok: 3,60 eur.

Distribúciu vykonáva redakcia:

930 10 Dolný Štál 386

E-mail: kh@reformata.sk

Telefón: 031/55 90 141

Redakcia došlé rukopisy nearchivuje a nevracia, vyhradzuje si právo na ich odbornú úpravu.

Uzávierka je 15. dňa v mesiaci.

Tlačiarenská príprava: Lukács Kis

Tlač: Reproffset, Dunajská Streda

ISSN: 1335-3713

Evidenčné číslo: EV 3627/09